

saa ikke paataalt for længe siden? Ganske simpelt fordi Ejendomsskylden hidtil kun har virket med $\frac{1}{5}$. Folk have ikke tænkt paa det, men vent blot! Hvis man ikke i Tide gør Ændringer i dette Forhold, kan man være sikker paa, at den Kritik, der er rejst mod Indkomst- og Formueskatten, bliver for intet at regne mod den Kritik, der berettiget vil kunne rejses mod Ejendomsskylden. Og der er saa meget mere Grund til at paatale dette Forhold og søge det forandret i dette Øjeblik, som vi altsaa staa overfor en almindelig Omvurdering, der skal være Skattegrundlag i det kommende Tiaar.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har dansk Mejeristforening i Gaar og i Dag holdt Delegeretmøde her i København. Som gammel Mejerist og Medlem af Mejeristforeningen fremdeles overværede jeg Forhandlingerne paa dette Møde om de Mængder, der klæbe ved Smørmærkeloven. Der faldt meget stærke Udtalelser angaaende den Gene, som Loven af 30. Marts 1906 — om Handel med Landbrugsprodukter tror jeg, den hedder — har voldet Mejeristerne og Mejerierne i stort Tal Landet over. Forhandlingen var sluttet, inden jeg gik, men da vare de i Færd med, efter at have nedsat et Udvalg, at redigere en Resolution, de vilde indsende til Rigsdagen, hvori de vilde kræve Forandringer i denne Lov. Jeg skal gengive nogle enkelte af de mest karakteristiske Udtalelser, som jeg noterede op.

Efter at Indlederen, Valdemar Jørgensen, paa det allerstærkeste havde paa- vist i en meget lang Tale Umuligheden af fra Mejerierernes Side at finde sig i den Chikane og Gene, som volds dem paa mange Maader, særlig med Hensyn til Forhandling af Smør i Byerne, udtalte Mejeriejer Søndergaard, Aalborg: „Smørmærkeloven har generet den indenlandske Handel med dansk Smør i høj Grad“, og han tilføjede: „Vi maa ikke en Gang bruge Lurmærkepapir til at pakke Smør ind i.“ Mejeribestyrer Hansen, Ullerslev, sagde: „Loven kan, for saa vidt angaar Mejerierne og den indenlandske Handel med dansk Smør, nøjes med at bestaa af to Linier, lydende saaledes: Alt Smør til Udførsel skal mærkes, og ligeledes alt, hvad der sælges til Købmænd i Byerne, altsaa til Videreforhandling.“ Storm, Tillitze, sagde: „Det er ganske umuligt at føre Kontrol med disse Mærkesedler, vi maa alle bede Vorherre bevare os for flere Love og Anordninger paa dette Omraade.“ Jeg beder Dem lægge Mærke til, at ikke en eneste

Røst hævdede sig for at udtale Tilfredshed med Loven. Mejeristforeningens Formand, Torben Jensen, Gislev, sagde: „Kunne vi ikke nøjes med at kræve, at alt det Smør, der sælges direkte fra Mejerierne til Forbrugerne, bliver fritaget for Mærkning?“

Naar jeg fremdrager dette her, er det for at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold og anmode om, at der, naar denne Resolution, som jeg ved vil blive tilstillet Ministeren, fremkommer, snarest bliver gjort Skridt til, at Loven ikke fremdeles skal vedblive at lægge Hindringer i Vejen for Mejeriernes Gerning, thi det er sikkert og vist, at det fortjener den danske Mejeribestyrerstand ikke af os. En Stand, som har arbejdet med en saadan Dygtighed, Energi og Uegennytte som maaske ikke ret mange andre Stænder i vort Samfund, fortjener ikke, at man fra Lovgivningsmagts Side — det har selvfølgelig ikke været Hensigten at lægge Hindringer i Vejen for den, det ved jeg meget godt — opretholder Foranstaltninger, som ere komne til at genere den i dens Virksomhed.

Jessen: Allerførst vil jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Angreb, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede paa den højtærede Kultusminister og mig, fordi vi ikke deltog i Husmandsforeningsmødet i Kolding i September Maaned. Af det ærede Medlems Omtale af dette Møde fremgik det tydeligt, hvad Hensigten med Mødet var for de Herrer Socialdemokrater, nemlig at drive partipolitisk Agitation, thi, siger det ærede Medlem selv, Grundtonen var den samme som ved de andre Møder, Socialdemokraterne have afholdt i Sommer. Jeg synes, at i denne Udtalelse har man rene Ord nok for, hvad Hensigten har været. Men det er jo i fuldstændig Strid med, hvad alle Partier vare enige om i sidste Samling. Som det vil erindres, var Husmandsforeningsspørgsmaalet stærkt fremme under Finanslovens 3die Behandling i Foraaret, og det blev erkendt, at Husmandsforeningerne vare landøkonomiske og ikke politiske Foreninger som Foreninger betragtede, lige saa lidt som Landboforeningerne ere det. Ogsaa det ærede Medlem erkendte dette. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Ord, som det ærede Medlem udtalte i sidste Samling under den nævnte Debat. De findes i Rigsdagstidende for 1906—07 Sp. 6168. Det ærede Medlem udtalte: „Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at